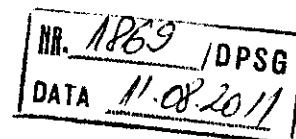

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind completarea art. 289 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011*”, inițiată de domnul deputat Popa Florian – PSD (Pl-x. 451/2011).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare inserarea unei prevederi în structura normativă a art. 289 din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, care să permită profesorilor universitari, membri ai Academiei Române și ai academiilor de științe pe domenii să rămână în activitate ca titulari cu normă întreagă în învățământ și cu drept de conducere de doctorat peste vârsta de pensionare, cu acordul instituției, respectiv Senatul pentru universitățile de stat și fondatorii pentru universitățile particulare.

II. Observații

1. Sistemul public de pensii din România este reglementat de *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*, act

normativ care stabilește condițiile de pensionare pentru toți asigurații sistemului public, elemente determinate în funcție de data nașterii solicitantului dreptului la pensie.

Așa cum a fost precizat în *Expunerea de motive* a Legii nr. 263/2010, unul din motivele adoptării unei legi unitare a pensiilor publice a fost asigurarea unui tratament nediscriminatoriu tuturor participanților la sistemul public de pensii în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 52 din Legea nr. 263/2010, pensia pentru limită de vârstă se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare sau în specialitate, după caz, prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art. 103 alin. (1) și (2) coroborat cu art. 104 alin. (1) și (2) din același act normativ, pensia se acordă la cererea persoanei îndreptățite, a tutorelui sau a curatorului acesteia, a persoanei căreia i s-a încredințat sau i s-a dat în plasament copilul minor, după caz, depusă personal ori prin mandatar desemnat prin procură specială, și se cuvine de la data îndeplinirii condițiilor în funcție de categoria de pensie solicitată și se acordă de la data înregistrării cererii.

Prin derogare de la legea cu caracter general, *Legea Educației Naționale nr. 1/2011*, intrată în vigoare în februarie 2011, stabilește vârsta de pensionare pentru personalul didactic și de cercetare din învățământul superior la 65 de ani atât pentru femei, cât și pentru bărbați.

2. Soluțiile preconizate nu sunt racordate în mod adecvat liniilor directoare trasate în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește condițiile de pensionare în cazul profesorilor universitari.

Precizăm că o prevedere cu un conținut similar era cuprinsă în art. 129 alin. (3) din *Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic*. Prin *Decizia nr. 599/2009*, Curtea a statuat în sensul că „*normele legale criticate operează o distincție între profesorii universitari și conferențiarii universitari cu titlu științific de doctor, pe de o parte, și profesorii universitari, membri ai Academiei Române sau ai academiilor de științe organizate pe domenii științifice, înființate prin lege, pe de altă parte...*”, constatând că „*textul de lege criticat aduce atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la*

egalitatea în drepturi a cetățenilor”. Totodată, Curtea a statuat că „instituirea unui tratament juridic distinct între profesori universitari, indiferent de titlul unora dintre ei, nu are o justificare obiectivă și rezonabilă. Atât membrii Academiei Române sau ai academiilor de științe organizate pe domenii științifice înființate prin lege, cât și profesorii universitari și conferențiarilor universitari cu titlu științific de doctor se află în aceeași situație juridică în privința activității lor didactice”.

Față de aceste argumente, statuate în jurisprudența curții Constituționale, este neîndoielnic că și soluția legislativă preconizată este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, viciile de neconstituționalitate ale reglementării anterioare fiind așadar conservate.

3. În conformitate cu prevederile art. 56 lit. c) din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată*, contractul de muncă existent încetează de drept de la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare; la data comunicării deciziei de pensionare în cazul pensiei de invaliditate, pensiei anticipate parțiale, pensiei anticipate, pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare.

Ca urmare, îndeplinirea cumulativă a condițiilor de pensionare privitoare la vârsta standard și stagiul minim de cotizare sunt suficiente pentru ca încetarea contractului de muncă să se producă fără nicio formalitate, angajatorul având doar obligația de a constata și comunica, prin act administrativ, încetarea de drept a contractului de muncă.

Noul alineat propus reglementează, sub condiție potestativă, rămânerea în activitate a profesorilor universitari, membri ai Academiei Române și ai Academiei de Științe pe domenii, peste vârsta de pensionare, ignorând prevederile alin. (3) ale art. 289 din *Legea nr. 1/2011*, care în esență reglementează o situație identică.

Având în vedere caracterul consensual al contractului de muncă și principiul libertății contractuale, rămânerea în activitate a profesorilor universitari nu se poate realiza decât cu acordul de voință al ambelor părți contractante ale raportului juridic de muncă, respectiv angajat și angajator. În situația în care sunt îndeplinite cumulativ condițiile pensionării, rămânerea în activitate se poate realiza numai în baza unui nou contract de muncă, încheiat pe durată determinată de un an, cu

posibilitatea de prelungire anuală conform Cartei universale, fără limită de vârstă, situație în care se înscriu și subiecții noului alineat.

4. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, propunerea legislativă introduce paralelisme, fiind în contradicție cu art. 16 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Având în vedere că în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ, precum și obligația ca prin proiectul de act normativ să se instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, nu susținem propunerea legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților